

Katedra sv. Petra, apoštola (22. februára)

Rozjímanie na sviatok Katedry sv. Petra, apoštola. Navrhované témy sú: čo si o nás myslí Boh?; viditeľný základ jednoty v Cirkvi; pomáhať rímskemu pápežovi modlitbou.

22.02.2025

„A ZA KOHO ma pokladáte vy?“ (Mt 16,15) Ježiš tieto slová adresuje svojim učeníkom a v nich každému z nás. Chce poznať obraz, ktorý sme si

o ňom vytvorili, naše myšlienky a pocity, pretože budú dôležité pre náš život. „Kresťanský život nás nevedie k tomu, aby sme sa stotožnili s nejakou ideou, ale s osobou: s Ježišom Kristom. Aby viera osvetľovala naše kroky, okrem toho, že sa budeme pýtať: kto je pre mňa Ježiš Kristus, zamyslime sa: kto som ja pre Ježiša Krista? Takto objavíme dary, ktoré nám Pán dal a ktoré priamo súvisia s naším poslaním“[1].

Je to tá istá otázka, ktorú z Kristových úst počul svätý Peter. Apoštoli, ktorí zdieľali Majstrovo poslanie, pochopili, ako veľmi s nimi počíta. „Nech ľudia z toho vidia,“ hovorí svätý Bernard, „aká veľká je Božia starostlivosť o nich; nech vedia, čo si Boh o nich myslí a čo cíti. Nepýtaj sa, ty, ktorý si človek, na to, čo si trpel, ale na to, čo trpel on. Zo všetkého, čo pre teba vytrpel, si odvodzuj, ako veľmi si ťa váži, a tak sa ti zjavne ukáže jeho dobrota“[2].

Pri snívaní o tom, čo Boh cíti a čo si o nás myslí, nehrozí žiadne riziko prehánania. V skutočnosti budeme vždy nedostatoční. Pravdepodobne nám prídu na myseľ slová svätého Pavla: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo“ (1 Kor 2, 9).

PETER VŽDY prichádza učeníkom na pomoc. Tentoraz zjavuje Ježišovo božstvo s takou jasnosťou, že ho Pán po vypočutí chváli: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach“ (Mt 16, 17). Slávime sviatok Katedry svätého Petra; môže to byť vhodný čas poďakovať Bohu za starostlivosť o jeho Cirkev a za to, že ustanovil viditeľný základ jej jednoty, skalú, na ktorej má stáť: „A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju

Cirkev a pekelné brány ju
nepremôžu“ (Mt 16, 18).

„Rímsky veľkňaz ako Petrov nástupca
je stálym a viditeľným princípom a
základom jednoty biskupov, ako aj
množstva veriacich“[3]. Ježiš
oznamuje Petrovi, kým je pre Boha.
A vo chvíli, keď toto vyhlásenie robí,
Pán svojho apoštola dokonale pozná:
vie, aký je, ako reaguje, ako
rozmyšľa, ako ho miluje. Vyvolil si ho
ešte pred stvorením sveta. „Odkiaľ sa
vzalo, že títo dvanásť mužov,
nevzdelaní, žijúci pri jazerách,
riekach a púšťach, sa podujali na
dielo takých veľkých rozmerov a
postavili sa celému svetu, oni, ktorí
určite nikdy neboli v meste a nikdy
nevystúpili na verejnosti?“, pýta sa
svätý Ján Zlatoústý. „A to tým viac,
keď si uvedomíme, že boli bojazliví a
ustráchaní, ako vieme z opisu
evanjelistu, ktorý nechcel zakryť ich
chyby“[4]. Tá istá Božia pomoc, ktorá

urobila z Petra skalú, naďalej pôsobí na jeho nástupcov a na celú Cirkev.

RÍMSKY PÁPEŽ počíta s našimi modlitbami za jeho osobu a úmysly. „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha“ (Mt 16, 6), boli slová svätého Petra v tento deň. Naša viera sa opiera o Ježiša, ktorý nás vedie k Otcovi. Je úžasné, že nás Boh povolal, aby sme sa spolu s ním podieľali na poslaní Cirkvi. Počíta s nami, nikto nie je zbytočný.

Svätý Josemaría sa v liste istému kardinálovi vyznal zo svojho presvedčenia, že jeho modlitba môže pomôcť pápežovi a Cirkvi: „Modliť sa je to jediné, čo môžem urobiť. Moja úbohá služba Cirkvi sa obmedzuje na toto. A vždy, keď si uvedomím svoju obmedzenosť, cítim sa plný sily, pretože viem a cítim, že je to Boh, ktorý všetko robí“[5]. „Mocnou

zbraňou“, ktorú zakladateľ Opus Dei tiež pravidelne používal na pomoc Cirkvi, je svätý ruženec. „Už roky sa na ulici,“ povedal, „každý deň modlím a naďalej sa modlím časť ruženca za vznešenú osobu a úmysly rímskeho pápeža“[6].

Okrem modlitby za jeho osobu a úmysly svätý Josemaría počas celého svojho života sledoval učenie rímskeho pápeža a vždy hľadal spôsoby, ako mu prejaviť svoju lásku. Rovnako aj my všetci kresťania sa snažíme byť Petrovi veľmi blízki, aj keď niekedy niečomu nerozumieme, či už v jeho slovách, alebo v jeho skutkoch. A ak by sa stalo to druhé – že mu v niečom nerozumieme –, my, deti Cirkvi, sme dlžní „nábožný súhlas porozumenia a vôle“[7], jeho učeniu, a preto sa o ňom nevyjadrujeme negatívne, keďže to môže zraniť jednotu Kristovho tela.

Môžeme sa obrátiť na Máriu, matku Cirkvi, aby pápeža ochraňovala, starala sa o neho a robila ho veľmi šťastným: „Mária neustále buduje Cirkev, zjednocuje ju, udržiava ju súdržnou. Sotva môže mať niekto pravú úctu k Panne Márii, ak sa súčasne necíti byť pevnejšie zviazaný s ostatnými údmi tohto Mystického Tela, užšie zjednotený s jeho viditeľnou hlavou, pápežom. Preto tak rád opakujem: *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* — všetci s Petrom k Ježišovi skrze Máriu!“[8].

[1] Fernando Ocáriz, *A la luz del Evangelio*, “Juventud y vocación”.

[2] Svätý Bernard, *Kázeň I na Zjavenie Pána*, 1-2.

[3] *Lumen Gentium*, bod 23.

[4] Svätý Ján Zlatoústý, *Homília na Prvý list Korintánom*, č. 4, 3.4.

[5] Svätý Josemaría, *List z Ríma*, 15-VII-1967.

[6] Svätý Josemaría, *Listy* 3, bod 20.

[7] *Kódex kánonického práva*, k. 752.
Porov. *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*,
bod 892.

[8] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 139.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/katedra-sv-
petra-apostola-22-februara/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/katedra-sv-petra-apostola-22-februara/) (17.08.2025)